

РЕШЕНИЕ

№ 1292

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **10** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Т. Й. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ от 29.10.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 131-ви състав, постановено по НАХД № 860/2020г., в частта в която е потвърдено НП №19-4332-024416 от 25.11.2019г. издадено от Началник група към СДВР, отдел ПП СДВР, относно наложено наказание глоба в размер на 100.00лева за извършено нарушение на чл.6 т.1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че не е доказано от събраните доказателства извършването на административното нарушение по чл.6 т.1 от ЗДвП. Изложени са доводи за незаконосъобразност на Решението на СРС, твърди се неправилно установена фактическа обстановка. Алтернативно се прави искане нарушението да се квалифицира като маловажен случай и се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Касаторът моли да бъде отменено решението от 29.10.2020г. на СРС, НО, 131-ви състав по НАХД № 860/2020г., като спорът се реши по същество, чрез отмяна на НП № 19-4332-024416/25.11.2019г.

На 07.01.2021г. по делото е депозирана и Частна жалба от касатора, срещу Определение на СРС по делото от 14.12.2020г., по направено искане за изменение на

Решението по отношение на произнасянето му за разноските по делото. В с.з. касатора се представлява от адв. Т., която поддържа жалбите и по същество пледира за отмяна на Решението на СРС в обжалваната част и отмяна на Определението на СРС в частта за разноските направени пред СРС.

Ответникът по касационната жалба – СДВР Отдел ПП не е депозирал писмен отговор по чл.213а от АПК и не изпраща процесуален представител в проведеното публично заседание на 05.02.2021г., който да изрази становище по нейната основателност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбите и моли да бъде потвърдено решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 29.10.2020г. по НАХД № 860/2020г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 131-ви състав е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 19-4332-024416/25.11.2019г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция”- СДВР, с което на основание чл.183 ал.5 т.1 от ЗДвП, на Т. Й. Д. е наложено административно наказание – глоба в размер на 100.00 /сто/ лева за нарушение по чл.6 т.1 от ЗДвП, като е ОТМЕНИЛ постановлението в частта на отнемането на 8 точки от контролните точки на Д. на основание Наредба № Из-2539 на МВР.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление – заповед за компетентност на актосъставителя и АНО, Удостоверение изх.№ 513р-78256/17.09.2018г., Справка – картон на водача Т. Д., разпечатки от мобилна апликация, а също и показанията на свидетелите Г. Б., Б. С., С. В. и С. Д., дадени в хода на съдебното следствие проведено по делото в СРС. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл. 6 т.1 от ЗДвП, като е осъществил състава на нарушението. Според решаващият съд, касаторът безспорно е извършил деянието, като подробно е мотивирал това свое заключение и е обсъдил подборно всяко едно от събраните по делото доказателства. Съдът изцяло споделя фактическата обстановка описана в атакуваното Решение, поради което и не намира за нужно да я преповтаря. Правилно е и становището на СРС, че АУАН и НП са съставени в изискуемата от закона форма и имат съответното съдържание, като не са допуснати каквито и да било процесуални нарушения при издаването им от компетентните за това лица.

Правилно СРС е отчетел и наличието на субективния елемент от нарушението, като е приел, че Д. е извършила нарушението виновно, доколкото е съзнавала всички елементи от състава на нарушението, както и обществено опасния характер на същото, правилно е отчетена и обществената опасност на нарушителката, която пряко е целяла нарушаване на указанието на светлинния сигнал и въпреки забраняващия цвят на светофара за преминаване е преминала през кръстовището.

Правилно и законосъобразно е произнасянето на СРС относно липсата на основание за отнемането на контролни точки на Д., въпреки, че същата е правоспособен водач на МПС. Въпреки, че в тази си част Решението на СРС не е обжалване от касатора, съдът намира за нужно да подчертае правилността на произнасянето, доколкото същото е свързано с последващото произнасяне за направените по въззивното производство разноси от Д..

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 131-ви състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 19.10.2019г. около 04.36часа е установено, че Т. Й. Д. в [населено място] е управлявал електрическа тротинетка без рег.номер, по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]и на кръстовището с [улица]навлязла и преминала на червен сигнал на работещата в автоматичен режим светофарната уредба, като създавала опасност за ПТП.

В тази връзка в присъствието на свидетелите Б.С. и Сл.В. и е съставен акт за установяване на административно нарушение № 796414/19.10.2019г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на СДВР.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно, мотивирано и законосъобразно.

За настоящата инстанция не съществуват съмнения относно установената и приета от СРС фактическа обстановка, като ясно е посочено, кой, къде, кога, какво нарушение е извършил, какви са последиците от същото и как е доказано то. Правилно е преценена и обществената опасност на нарушението и нарушителката и правилно СРС е приел, че деянието не представлява маловажен случай. За настоящата инстанция не съществува съмнение, че преминаването на забранителен червен сигнал на светофарната уредба е сериозно нарушение на правилата за движение по пътищата. Съдът не споделя становището за нарушено право на защита предвид липсата на прецизиране на нарушението от АНО и СРС. В конкретния случай касаторът не само е участник в движението с електрическо превозно средство, но е и пълноправен водач на МПС, което води съдът до извода, че Д. безспорно е положила изпит за познаване нормите на ЗДвП и ППЗДвП. Отделно от изложеното съдът намира, че правилото за преминаване на зелен светлинен сигнал се изучава още в ранна детска възраст в детските ясли и градини и същото не е особено сложно за възприемане и спазване дори от неграмотни хора, но е основно за безопасното движение по пътищата.

Относно произнасянето на СРС по направените пред него разноски, съдът намира, че определението на СРС е правилно.

За съдът не съществува съмнение, че въведените за отчет контролни точки на водачите на МПС от страна на органите на МВР не са самостоятелно административно наказание, нито ПАМ и не подлежат на самостоятелно обжалване. Контролните точки са въведени за да изпълняват предупредителна по отношение на водачите и информационно статистическа за контролните органи функция.

Съдът изцяло споделя становището на СРС и в тази насока, поради което не намира за нужно да ги преповтаря.

Относно произнасянето по Частната жалба в частта за разноските по делото, съдът намира, че правилно и законосъобразно СРС е установил, че липсват основания за изменение на Решението в тази му част.

В конкретния случай липсва основание за частично/пропорционално заплащане на

направените по делото разноси, доколкото е налице пълно потвърждаване на процесното НП и наложената с него имуществена санкция.

Както е отбелязано в атакуваното Решение и в мотивите по-горе, Прилагането на Наредба № Из-2539 на МВР е с отчетнически функции, въпреки, че подлежи на съдебен контрол, не представлява основание за налагане на наказание и ПАМ.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 29.10.2020г. на СРС, НО, 131-ви състав е правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено изцяло. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Предвид изхода на делото, съдът не следва да се произнася по искането за присъждане на разноси.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА решение от 29.10.2020г., постановено по нахд № 860/2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 131-ви състав, с което е изменено НП № 19-4332-024416/25.11.2019г., издадено от началник група при отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което е наложено на Т. Й. Д. административно наказание – глоба в размер на 100.00 /сто/ лева на основание чл.183 ал.5 т.1 от ЗДвП, за нарушение по чл.6 т.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.